

РЕШЕНИЕ

№ 3723

гр. София, 18.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Ц. Вретенарова и при участието на
прокурора Георгиев, като разглежда дело номер **4396** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 63 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

С решение от 27.04.2010г. по НАХД № 4136/2009г. С районен съд, НО, 108
състав е изменил наказателно постановление № ХД 0140 /06.07.2009г. на Директора на
Столична РИОКОЗ, в частта относно размера на наложеното наказание „имуществена
санкция” като го е намалил от 600лв. на 500лв. и потвърдил НП в останалата му част. С
посоченото НП на основание чл. 47, ал.2 във връзка с чл.49 ал.2 от Закона за храните,
на Б. в качеството му на и собственик на заведение за хранене – китайски ресторант е
била наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за нарушение на чл.31 т.1 от
ЗХр.на основание чл. 43, ал. 2 от ЗХр.

Срещу постановеното решение е постъпила жалба от С. Атанасов Б.,
регистрирал „Б. – С. Б.”, с която моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено
като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата са изложени твърдения, че РС
направил неправилен извод за категорично установено нарушение и игнорирал
обстоятелството, че НП е било издадено преди изтичане на срока на предписанието. В
петитума се иска от АССГ постановяване на решение, с което да бъде отменено
решението на РС и потвърденото с него НП.

Пред настоящата инстанция жалбоподателят се явява лично. Не ангажира
доказателства.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не изразява становище по нея. .

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение – за правилно.

Административен съд – С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211 ал.1 АПК вр. с чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 18.03.2009 г. здравен инспектор Ц, служител на Столична РИОКОЗ, осъществила проверка по чл. 17, ал. 1 от Закона за храните на „Б. – С. Б., в качеството на собственик на заведение за хранене – китайски ресторант, и установила, че на 10.12.2008г. при предходна проверка на са били дадени предписания за извършване на хигиенни мероприятия със срок за изпълнение до 28.02.2009г., част от които не били изпълнени. Ц приела неизпълнението за нарушение на чл.31 ал.1 т.1 от ЗХр. За така констатираното нарушение на касатора бил съставен АУАН, а въз основа на него - издадено атакуваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде изменено досежно размера на наказанието. Приел, че при съвкупната преценка на гласните и писмени доказателства се установява по несъмнен начин извършването на административното нарушение, поради което следва да се ангажира административно наказателната отговорност на касатора. Счел е, обаче, че неправилно наказанието е наложено в по-висок размер от предвидения в закона минимален такъв, който е адекватен и резонен при установено частично изпълнение на предписанията на С..

Настоящата инстанция намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. В съответствие със събраните непротиворечиви доказателства СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 31 ал.1 т.1 от Закона за храните, за което е ангажирана отговорността на оспорващия се установява по безспорен начин от доказателствата по делото. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл.57 ЗАНН.

Законосъобразно районния съд е приел, че дадените предписания на компетентните органи за извършване на хигиенни мероприятия от 10.12.2008г. за привеждане на заведението за обществено хранене в съответствие с чл. 21 т.1, 2 и 6 от Нб № 5/ 2006г. за хигиена на храните и т.н., не са били изпълнени в определения от органите срок. С оглед на тези констатации съдът правилно е приложил чл.47 ал.2 от ЗХ и изменил наложената с НП на касатора имуществена санкция като намалил от 600лв. на 500лв., с аргумента за частично изпълнение на предписанията на органите по контрола.

По тези съображения изцяло несъстоятелни са наведените в жалбата доводи за несъобразяване на първоинстанционния съд с установените по делото данни. Твърдението на касатора за изпълнени предписания не се подкрепят от доказателствата

по делото. Противно на твърдяното в касационната жалба, съдът е приложил материалния закон точно и въз основа на това мотивирал извода си за безспорно установено допуснато нарушение, съответстващото наказание за което е налагането на глоба в размер на 500лв.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че липсват касационни основания по чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН за отмяна на решението. Жалбата на касатора следва да бъде отхвърлена като неоснователна .

По тези съображения касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Ръководен от изложеното , Административен съд – С. град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2010г. по НАХД № 4136/2009г. С районен съд, НО, 108 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.